

KAPITOLA DRUHÁ

DUŠEVNÍ ŽIVOT

Náš pozemský život může být pojímán jako mající různé důležité aspekty. Tyto aspekty vytvářejí určitá navzájem závislá seskupení, která mají zdánlivě svůj vlastní život. Takže, můžeme říci, že žijeme rozličné životy. Tyto rozličné životy žijeme navzájem simultánně, paralelně. Žádný život nemůže být žitý separovaně, sám o sobě, bez současného života všech ostatních životů.

Avšak, ve většině případů si vědomě neuvědomujeme, že ve svém nitru žijeme mnoho rozličných životů nebo mnoho rozličných autonomních aspektů jednoho individuálního života. Každý z nás má jeden individuální jedinečný život. Ale tento život má několik důležitých aspektů. Tyto aspekty obsahují určité specifické stavy, které jsou ve vzájemném vztahu a které jsou odlišné od jiných aspektů našeho života. Jeví se jak mající svou vlastní samostatnost a nezávislé na jiných aspektech. Toto je ten důvod, proč mluvíme o rozličných životech v nás.

Avšak tyto typy životů, které v sobě žijeme, musí být odlišné od našeho angažování se v rozličných aktivitách, které se konají v různých dimenzích. Jak bylo uvedeno v předcházející kapitole, žijeme současně v duchovním světě, v intermediálním světě duchů, v přírodním světě a v různých oblastech Zóny Vymístění. Tento typ života může být považován za mnohonásobné nebo multidimenzionální žití, které zahrnuje všechny aspekty našeho pozemského života nebo všechny životy, které žijeme ve svém nitru. Takže, díky všem těmto samostatným životům v nás, žijeme současně v mnohých rozličných dimenzích.

Vzhledem k tomuto faktu je zřejmé, jak složitý a mnohonásobný je náš život. Avšak kvůli vnucené a umělé úpravě pseudotvůrců, jak je stručně popsáno v první kapitole, jsme na této Zemi zkonstruováni takovým způsobem, abychom byli schopni vnímat jen velmi omezený a úzký aspekt našeho multidimenzionálního a mnohonásobného života. Ve skutečnosti vnímáme a uvědomujeme si pouze pět procent nebo méně z úplnosti našeho multidimenzionálního a mnohonásobného života.

Existují určité důležité důvody, pro které jsme tak velmi ochuzeni a omezeni v našem vnímání a chápání pravé přirozenosti a struktury našeho života.

1. Aby se negativní stav mohl pevně uchytit v lidských myslích a měl příležitost k tomu, aby se plně projevil a ukázal svoji pravou povahu, bylo nutné učinit značné změny v lidských vnímacích a přijímacích orgánech. Před uskutečněním této změny byl lidský fyzický mozek strukturován a vyvinut velmi odlišně. Především neexistovalo žádné rozdělení mozku na levou a pravou hemisféru. Za druhé, celý mozek se všemi svými buňkami byl vědomě aktivní a plně angažovaný bez jakéhokoliv stavu dřímoty nebo neaktivity, jak je to v případě s moderním mozkem. Za třetí, kvůli plné aktivaci mozku nebyly možné žádné nevědomé stavy a procesy. Lidé původně stvoření na této Zemi Nejvyšším byli plně vědomí. Všechny jejich paměti byly nedotknuté a jim plně k dispozici, kdykoliv si přáli. Za čtvrté, neexistovala žádná nevědomost, protože lidé se rodili s úplně vyvinutým mozkem a v dospělé formě se všim v té době dostupným poznáním. Za páté, nervy, které spojovaly rozličné části a orgány lidského fyzického těla s mozkem, nebyly

překříženy, aby šly do opačných částí mozku, jako je tomu teď. Tato situace nedovolovala zkreslené či iluzorní vnímání reality, jako je tomu v případě současně existujícího uspořádání. Všechno se vidělo, slyšelo a pociťovalo tak, jak to doopravdy vypadalo, znělo a jak se skutečně pociťovalo.

Určité části lidského mozku byly pečlivě naladěny (s jemným laděním) na různé jiné dimenze a na jejich příslušné aktivity. Tyto specifické části mozku přenášely k lidské vnější mysli všechny informace skrz všechny její smyslové orgány o všem, co se odehrávalo ve všech jiných dimenzích. Ty části mozku měly velmi specifickou funkci konat právě toto. Byly integrální, životně důležitou a významnou částí toho mozku. Byly spojujícími linkami mezi duchovní, mentální a přírodní realitou.

Později, prostřednictvím specifického a tajemného genetického inženýrství a chirurgie, byly některé z těchto částí lidského mozku buď úplně uzavřeny a dány do dřímajícího, neaktivního stavu bez jakéhokoliv nebo s velmi malým přístupem k nim, nebo některé z nich byly úplně odstraněny, aby lidé neměli vědomí žádných jiných realit než té, která je jim vnucena vnějšími smyslovými orgány jejich fyzického těla.

2. Kdybychom se rodili do plného poznání, které je dostupné do okamžiku našeho narození, žádná nevědomost by nebyla nikdy možná. Když neexistuje nevědomost, žádný negativní stav nemůže přijít do své plodné zralosti. Nemůžeme si dost dobře představit cokoli protivné, zlé, nedobré, plané, falešné, mizerné a hnusné, jestliže poznáme realitu pozitivního stavu a všechny jeho následky. Plné ztotožnění se s pozitivním stavem pomocí a prostřednictvím jeho důkladného poznání, vylučuje – za těch podmínek – možnost bytí a existence negativního stavu. Nikdo by si nikdy nezvolil negativní stav jako alternativu k pozitivnímu stavu. Ale kdyby tomu bylo tak, potom by se nikdo nemohl naučit důležité duchovní lekce o pravé povaze negativního stavu nebo o tom, jak vypadá život bez pozitivního stavu, bez Boha a Jeho/Jejích duchovních principů nebo s falešnou a překroucenou duchovností.

Z tohoto důvodu bylo nutné dovolit pozměnění lidského mozku a fyzického těla takovým způsobem, aby se umožnila manifestace nevědomosti. Za těchto podmínek přicházeli lidé na tento svět v úplné nevědomosti o čemkoliv pozitivním a negativním a byli nuceni učit se o všech takových věcech od jiných lidí, takže z vnějšku. Většinou věřili tomu, co jim bylo řečeno, namísto toho, co bylo skutečnou pravdou. Nyní může negativní stav skutečně vzkvétat a ukazovat svoji pravou povahu, protože důležitou věcí se stalo poslouchání toho, co jiní lidé pokládají za pravdu a realitu, a nic z toho, co realitou a pravdou ve skutečnosti je. Takto byl plně ustanoven převrácený svět negativního stavu a lidé byli schopni potlačit jakékoliv jiné reality, považujíc svou situaci za normální a jedinou možnou.

3. Udržování neustále otevřeného a plně vědomého kontaktu se všemi jinými dimenzemi, realitami a jejich příslušnými obyvateli znemožnilo by čemukoli zlému a protivnému přijít do našich životů. Musíme si být vědomi velmi důležitého faktu: před aktivací a uvedením negativního stavu do dominance v Zóně Vymístění a na této Zemi nebyly možné žádné negativní nebo zlé myšlenky, pocity, touhy, prosby, přání, tendence, věci, anebo životní formy, atd. Takže, všechny dimenze a jejich příslušné světy a obyvatelé byli jen pozitivní, dobré a pravdivé. Kdybychom byli v neustálé, nepřetržité a plné komunikaci jen s tím, co je pozitivní, dobré a pravdivé, nemohly by nám nikdy přijít na mysl žádné ideje zla, falešnosti, zloby či nepravdy.

Aby negativní stav mohl přijít do aktivní modality, bylo nutné odřezat naše vnímání jiných realit a vědomé interakce s jinými realitami, a začít životní styl úplně odlišný od čehokoliv předtím známého. Tento životní styl je charakterizován uzavřením jakéhokoliv přístupu k našemu nitru, kde takovýto kontakt dále vzkvétá; dominancí nevědomých procesů a ignorance; a úplným spolehnutím se na vnější smyslové vstupy a výstupy naší vnější běžné vědomé mysli. Tato běžná vědomá mysl byla omezena a ohraničena na vnímání jen toho, co se nachází mimo nás a co přichází z venku směrem k nám, a zároveň byla odřezána od jakéhokoliv přímého uvědomění všeho, co je v našem nitru s výjimkou některých tělesných pocitů a tělesných promítání různých stavů a kondicí našich vnitřků.

Prostřednictvím těchto aktů jsme úspěšně ztratili jakékoliv přímé a jasné vědomí toho, že existuje něco jiného než naše vnější mysl a vnější přírodní svět, který nás obklopuje.

Takže kvůli tomuto uspořádání jsme skončili v úplné deprivaci a omezení našich vnímacích schopností a jakýchkoliv jiných aspektů našeho pozemského života než těch, které se vztahují k našim tělesným funkcím a ke každodennímu všednímu žití a přežití.

Jeden aspekt našeho pozemského života byl velmi stručně rozebrán v předešlé kapitole. Ten aspekt jsme nazvali duchovní život. Naše diskuse o duchovním životě byla v podstatě vedena na povrchní a omezené úrovni, bez zacházení do podrobného vysvětlování jeho hlubšího významu. Důvodem bylo to, aby se diskutovanými záležitostmi, které se zdají být příliš daleko od každodenního lidského života a záležitostí přežití "neodradila" většina lidí. Negativním stavem jsme kontaminováni do takové míry, že všechno, co zachází příliš daleko ze záležitostí našeho každodenního všedního života nebo co se od nich odchyluje, ztrácí pro nás jakýkoli smysl a nemáme zájem, abychom se tím zabývali. Avšak ti lidé, kteří se zajímají o hlubší vysvětlení faktů o našem pozemském životě, mohou si o tom přečíst v knihách uvedených v seznamu na poslední straně této knihy.

Kvůli výše popsané situaci, mnozí z nás nedbají o to, aby věděli víc, jestli vůbec něco, o našem duchovním životě nebo aby o něj měli zájem. Na druhé straně lidé, kteří jsou příliš pohodlní ve svém každodenním pozemském životě, popírají, že nějaký duchovní život existuje. Obyčejně nechťejí o něm dokonce ani slyšet nebo číst něco týkající se duchovnosti či důležitějších záležitostí života. Někteří lidé považují takovéto knihy, zabývající se duchovními záležitostmi, za blouznění pomatených lidí.

Ačkoli neochota mnohých lidí uznat tu skutečnost, že jedním z nejdůležitějších aspektů našeho pozemského života je duchovní život, je značná a někdy nabývá směšné rozměry, není pro ně tak těžké souhlasit s tím, že v našem pozemském životě existuje něco takového jako duševní život. Toto uznání však nutně neznamená, že věnují větší nebo lepší pozornost svému duševnímu životu než svému duchovnímu životu nebo jiným typům svého pozemského života. Pro některé lidi je dokonce také duševní život příliš daleko od jejich denních, vnějších zájmů na to, aby mu bylo věnováno více pozornosti.

Tito lidé si však nechťejí uvědomit, že všechny jejich jiné aktivity by byly úplně nemožné bez existence duševních aspektů jejich pozemského života tak, jako duševní aspekty by byly nemožné bez duchovních.

Ale co je duševní život?

Před zodpovězením této otázky je nejdřív nutné vědět, co je duševnost:

Slovo "duševnost" je psychologický termín proto, co většina lidí zná pod názvem "duše". Duševnost může být považována za naši schopnost myslet, cítit, přát si, konat, chovat se, mít vztah, přát si, chtít, toužit, atd., velmi jedinečným, soukromým, intimním, neopakovatelně individuálním způsobem specifickým jen pro nás. Z tohoto popisu duševnosti či duše je zřejmé, že každá jednotlivá osoba má kvalitativně a kvantitativně odlišnou duševnost, i když některé zřejmé podobnosti existují mezi všemi z nich. Tyto podobnosti jsou však pouze vnější povahy, takže se objevují jen v tom způsobu, jakým vyjadřujeme naši duševnost či duši. Naše vlastní zkušenost naší duševnosti a její vyjádření jsou dvě odlišné věci. Kvalita mého duševního vyjadřování a vnímání o čemkoliv bude vždy odlišná od zkušenosti kohokoliv jiného s tou stejnou věcí, i když způsob, jakým to vyjadřujeme, bude v mnohých případech podobný. Nikdo se nemůže cítit přesně stejně tak, jako já nebo vy.

Z výše uvedeného stručného popisu duševnosti můžeme usoudit, že duševní život je osobní, soukromou a všeobecnou modalitou, způsobem a formou, jakými prožíváme náš pozemský život a všechny jeho aspekty a jak jej vyjadřujeme.

Samozřejmost zkušeností našeho duševního života by nám mohla dát nesprávný dojem, že si skutečně plně uvědomujeme a plně se staráme o náš duševní život. Ale realita této situace je celkem odlišná. Co se s námi děje, když myslíme, cítíme, konáme, toužíme, chceme, atd.? Přemýšlíme o myšlení? Cítíme o našich pocitech? Soustředíme se na akt našeho jednání nebo na proces našich tužeb, atd.? Většina lidí nerozlišuje mezi aktem myšlení, cítění, chtění, atd., a objektem svého myšlení, cítění, chtění, atd. Například, přemýšlíme o koupi nového auta. V procesu tohoto aktu myšlení nepřemýšlíme o našem myšlení, ale o novém autě, o jeho značce, velikosti, barvě, rychlosti, pohodlí, pohonu, atd. Nebo pocítujeme cit lásky k někomu. Když pocítujeme takovouto lásku, nevěnujeme pozornost samotným pocítům, ale všechna naše pozornost je zaměřená na tu osobu, o které takto cítíme.

Takže, můžeme říci, že je stav a proces naší duševnosti, a je objekt a směr této duševnosti. Nikdo nikdy nevěnuje žádnou pozornost, nebo věnuje velmi malou (s výjimkou profesionálních výzkumných psychologů) stavu a procesu naší duševnosti či duši samé o sobě. Takže, můžeme říci, že nevěnujeme náležitou pozornost našemu duševnímu životu, protože všechno, o co se zajímáme, jsou objekty naší duševnosti a ne duševnost sama v sobě nebo v subjektu, který vyznačuje či vyjadřuje tuto duševnost.

Kvůli náležitému pochopení a naplnění našeho pozemského života musíme se naučit věnovat stejnou pozornost jak subjektu, tak i objektu naší duševnosti a jejího života, nebo subjektivním stavům a procesům naší duševnosti, jako také jejímu vnějšímu vyjádření, zaměření a projevu. Takže, doporučuje se nám, abychom věnovali pozornost náležitému obsahu a kvalitě naší duševnosti a jejímu životu, jako také formě, modalitě, způsobu a podobě, jakou ji vyjadřujeme.

Jeden z důvodů toho, proč máme silnou tendenci zanedbávat obsah a kvalitu naší duševnosti a zaobírat se víc s jejími formálními vyjádřeními, směry a objekty, je možno najít v následujících faktech.

Když pseudotvůrci vytvořili naše fyzické tělo a restrukturalizovali náš mozek, úmyslně potlačili vědomí našich potřeb po zvažování našich vnitřních, subjektivních stavů a procesů. Aby mohli lidi udržet mimo je samotné, museli přijít se strukturou, která by spíš "přirozeně" udržovala lidi zaneprázdněné objekty, zaměřenými a způsoby vnějších vyjádření své duševnosti, než by věnovala pozornost obsahu a kvalitě samotného duševního života.

Kvůli těmto tajemným změnám, stalo se pro lidi velmi těžkým věnovat pozornost kvalitě a obsahu samotného duševního života. Problém s věnováním náležitě pozornosti obsahu a kvalitě naší duševnosti spočívá v tom, že si to od nás vyžaduje, abychom se obrátili dovnitř, šli do nitra a pozorovali sebe samotného, namísto toho, abychom byli ve vnějšku a pozorovali vnější sektory naší duševnosti. Jakákoliv tendence jít do nitra, obrátit naši plnou pozornost na náš vnitřní život, je nebezpečím pro negativní stav, protože když to děláme důsledně, ztrácíme naši závislost na zevnějšnostech a začínáme přehodnocovat význam našeho života. Toto je velmi nechtěný výsledek událostí pro negativní stav, protože nás to postupně vede k objevení pravdy o všech záležitostech našeho pozemského života, a toto je jediná věc, kterou negativní stav nechce, abychom udělali – objevili pravdu. Objevení pravdy znamená konec panování negativního stavu, protože to vede k našemu vysvobození z otroctví a poroby negativního stavu.

Z výše uvedených tvrzení je zřejmé, že dalším zdrojem našich problémů a neschopností náležitě chápat a naplňovat náš pozemský život, je naše nenáležité a omezené chápání, pojetí a praktikování našeho duševního života.

Náš duševní život, ve své úplnosti a kompletnosti, je výsledkem a následkem našeho duchovního života. Praktikovat zdravý a uspokojující duševní život není možné bez chápání a poznání toho faktu, že duševní život je pokračováním našeho duchovního života.

Většina lidí má tendenci věřit, že myslí mozkiem, cítí svými citlivými buňkami, že chtějí a touží svým srdcem, a žijí ve všeobecnosti díky svým fyzickým tělům. Toto je však velkou iluzí. Tím zvláštním a tajemným genetickým inženýrstvím našeho současného těla a mozku jsme nuceni věřit, že to je pravdou.

Realitou této situace je to, že naše fyzické tělo, samo o sobě a samo v sobě, není schopno žádného života, ani cítění, ani vůbec ničeho. Je to náš duch, který myslí, chce, cítí, touží, koná, chová se atd., prostřednictvím a pomocí našeho fyzického těla a jeho mozku na této Zemi. Takže náš mozek a tělo jsou nástroji našeho ducha, který je chycen do pastí v tomto změněném těle.

Náš duch pozůstává z různých důležitých duchovních idejí, které přišly od Nejvyššího. Tyto ideje obsahují všechny stavy, procesy a podmínky celého bytí a existence. Jsou vědomostmi "co", "jak" a "proč". Takže náš duch může být definován jako co, jak a proč. Toto je stav, který neustále nastává. Toto je duchovní aspekt kohokoliv a čehokoliv. Ale když náhle existuje to "co", "jak" a "proč" – to jest, co dělat, jak to dělat, a proč to dělat, stává se nutným pro toto důležité nastávání, aby postoupilo k realizaci sebe samého. Z idejí "co" povstává akt myšlení a celý myšlenkový proces. Z idejí "jak" povstává akt cítění a všechny naše emoce, motivace a úmysly. A z idejí "proč" povstává akt chtění a chování. Takže ze všech idejí ducha vzatých dohromady povstává formace naší duševnosti a její následná

manifestace v životě. Jinými slovy, ideje "co", "jak" a "proč" jsou transformovány na procesy, které formují naši duševnost či naši duši.

Toto je velmi hrubý, stručný, omezený a povrchní popis toho, jak náš duch formuje naši duševnost, která je následně vyjádřena v našem pozemském životě skrze naše tělo.

Z tohoto uspořádání je jasné, že bez existence našeho ducha by nikdy nebyla možná žádná duševnost. Povstávání naší duševnosti a jejího života z našeho ducha a jejich závislost na něm je velmi zřejmá.

V původním stavu naší duševnosti, před aktivací negativního stavu a před rozsáhlými genetickými změnami formy jejího vyjádření a projevu, neexistovalo nic negativní či protivné. Duch našeho bytí a existence neobsahoval žádné ideje zel a nepravd a jejich následné ukrutnosti a ohavnosti. V tomto duchu byly přítomné jen pozitivní, dobré, láskyplné, moudré, něžné a pravdivé ideje. Z takovýchto idejí proto povstávala jenom velmi pozitivní, energická, dobrá, mocná, láskyplná a něžná duševnost a všechno naše myšlení, cítění, chtění, touhy, přání, úmysly a motivace byly vždy pozitivní a dobré bez toho, že by v sobě obsahovaly něco egoistického nebo sobeckého. Takhle to má být. Takovýto je skutečný obsah a kvalita vši naší pravé duševnosti.

Ale, jako výsledek genetického inženýrství, přímý přístup k našemu duchu byl uzavřen a mezi naším pravým duchem a naší pravou duševností či duší byla vybudována umělá oblast. Tato umělá oblast, zvaná pseudoduch, zapouzďila skutečného ducha a znemožnila tomuto duchu přímo přenášet všechny své pozitivní a dobré ideje pro jejich transformaci na pozitivní a dobrou duševnost či duši. Namísto toho, tato umělá oblast neustále zachytává všechny pozitivní a dobré ideje, některé z nich zkresluje, některé z nich překrucuje, některé z nich mění na něco jiného a některé z nich zcela odmítá nebo jim úplně zabraňuje přijít do naší duševnosti.

Z takovýchto aktů pseudoduch tvoří své vlastní ideje něčeho opačného k pozitivnímu stavu, k pravé duchovnosti a k náležitě duševnosti a přenáší je duši pro transformaci na zkreslenou, falešnou, negativní a zlou duševnost.

Z takovéto duševnosti jsme začali prožívat všelijaké zlé a negativní stavy a podmínky v našem pozemském životě. Ale když jsme neměli žádnou vědomou ideu toho, že je to s námi tak, považujeme naši situaci a obsah, kvalitu a formu nám dostupné pozemské duševnosti za normální stav záležitostí.

Toto je velmi nebezpečná situace. Zabraňuje nám jakékoliv náležité chápání a naplnění našeho pozemského života a jeho duševnosti. Zvětšuje negativní stav a všechny jeho ukrutnosti a ohavnosti, které tak velmi prožíváme na této planetě.

V současnosti nám dostupná duševnost a duševní život může být popsán či charakterizován následujícím způsobem:

1. Je v nás, v zákoutích našeho nejvnitřnějšího já, nebo toho, co v jiných spisech nazývám Vnitřní Myslí, duch, který je přímým nadělením Nejvyššího. Tento duch sestává ze všech pozitivních a dobrých idejí života ve všeobecnosti a z našeho pozemského života zvlášť. Tuto oblast můžeme považovat za esenci a substanci

našeho bytí a existence, protože nám nepřetržitě přináší náš samotný život od Nejvyššího. Je to životní podpůrný systém všemu, z čeho sestáváme a čím jsme. Když je tato oblast v naší Vnitřní Mysli přímým sídlem Nejvyššího v nás, je úplně pozitivní a dobré povahy. Z takovéto povahy neproudí nic zlé a negativní. Z takových pozitivních a dobrých idejí je stvořena naše duševnost za účelem jedinečného a individuálního prožívání takovýchto idejí ve formě jejich myšlení, cítění, chtění, konání, chování, sdílení, atd. Toto je původní a skutečný účel Stvoření lidské duševnosti.

Kvůli této struktuře byla lidská duševnost, jsouc pokračováním svého ducha, schopna myslet, cítit, vnímat, chtít, být přímo v kontaktu se svým duchem a s Nejvyšším v něm.

Původně nebyli žádní zprostředkovatelé pro komunikaci mezi naším duchem a naší duší či duševností. Kvůli takovému intimnímu, blízkému a přímému vztahu s naším duchem a s naší duší, nebyla žádná možnost nepochopení a zmatků o jakýchkoliv ideách, které proudily z našeho ducha, a proto naše duševnost neboli naše myšlenky, pocity, touhy, chtění, přání, vůle, tendence, chování, konání, motivace a úmysly i všechno ostatní bylo vždy dobré, pozitivní, láskyplné, moudré, pravdivé a otevřené pro bezpodmínečné sdílení a vzájemný prospěch. Za těchto podmínek nemohly existovat žádné pocity egoismu, sebelásky či sobeckosti. Takže nemohly být iniciovány ani se projevovat žádné duševní poruchy a choroby.

2. Duševnost nebo duše každého ve své kvalitě a obsahu byla a je jedinečná, odlišná a neopakovatelná. Žádné dvě totožné zkušenosti nebyly a nejsou možné. Důvod pro tuto situaci spočívá v tom, že každá idea každého jednotlivého ducha je jedinečná a odlišná. Povstává z Absolutního myšlenkového procesu Nejvyššího. Cokoliv, co pochází z Absolutního Stavů, nemůže být nikdy úplně totožné a stejné jako něco jiného. Jinak by tento stav nebyl absolutní. V bytí a existenci proto neexistují dvě ideje, které jsou přesně stejné. Ve své esenci a substanci jsou vždy odlišné, bez ohledu na to, jak se navenek jeví, že jsou stejné. Toto je nutné uspořádání Stvoření Nejvyššího, aby se produkovaly nekonečné variace a varianty procesů a projevů absolutně milující a moudré přirozenosti Nejvyššího.

Takže, duch každého jednotlivce, vybudovaný z odlišné a jedinečné ideje Nejvyššího, je vždy jedinečný a odlišný. Z tohoto důvodu vyzařuje, produkuje a přenáší odlišnou kvalitu a obsah duševnosti vztahující se k jeho jedinečné přirozenosti.

Jak je idea této kvality a obsahu transformována na určitou sebevnímající a sebeuvědomělou duševnost, tato duševnost či duše bere na sebe a odráží povahu svého ducha, ze kterého vzniká a povstává. Odsud vyplývá jedinečnost naší duše či duševnosti.

3. Naše duševnost či duše, ve svém původním stavu, struktuře a formě byla takové povahy, že byla vždy otočena ke svému zdroji – duchu. Všechny energie naší duševní činnosti byly usměrněny zpět k duchu, aby nové ideje a jejich příslušné pocity, emoce, touhy, úmysly, vůle a motivace, atd., mohly přijít do své plodné zralosti a aby mohl nastávat, postupovat a stávat se (být realizován) neustálý růst, zlepšení a pokrok. Přímá, obousměrná komunikace mezi naším duchem a duší či duševností zajistila zdravou, pozitivní, nepřerušovanou, nerušenou a nezkrácenou manifestaci našeho myšlení, cítění, chtění, vnímání, postojů, úmyslů, motivací,

způsobů chování, konání a všech ostatních črt naší duševnosti. Takto udržuje a podporuje náležitý duchovní způsob komunikace – zvnitřku k vnějšku, z ducha k duši, k tělu, atd.

Dokud je udržován a zajištěn takovýto duchovní způsob komunikace, nic zlého se nemůže přihodit. Duchovní stabilita, duševní stabilita a dobré zdraví by byly zachovávány a udržovány donekonečna. Toto je očekávaný výsledek takového uspořádání.

Uspořádání zevnitř k vnějšku nebo od ducha k duši, k tělu, atd., může být nazváno *Božskou realitou vzájemného působení a vzájemné spojitosti*. Toto je svaté proudění a směr, který odráží pravý obraz a podobu Boha.

Proto udržování tohoto proudění a směru zabraňuje čemukoliv negativnímu, škodlivému a nezdravému vstoupit do našeho ducha, naší duše a našeho těla. Toto je ideální stav a kondice našeho duševního života.

4. Avšak, s výše uvedeným uspořádáním, nemůže být nikdy efektivně iniciováno nic negativní a škodlivé povahy. Z tohoto důvodu, v jednom bodu v čase, bylo určitým tajemným genetickým inženýrstvím a manipulacemi, toto uspořádání zrušeno, překrouceno a obráceno do pozice vzhůru nohama.

Když byl mezi našeho pravého ducha a naší pravou duši a duševnost vložen pseudoduch, zastavil toto proudění a směr odvedením všeho k sobě samotnému. Odvedením tohoto proudění se zrodila idea podvodu. Takže, všechno negativní a škodlivé bylo na své cestě stávání se bolestivou realitou. Přímá komunikace mezi naším pravým duchem a jeho pravou duševností se ztratila a byla nahrazena nepřímou skrze tohoto uměle vloženého pseudoducha.

Od tohoto okamžiku, ztratili jsme svou schopnost přímo vnímat a chápat to, co nám náš duch říká nebo zasílá. Namísto toho dostáváme zkomolenou a zkreslenou informaci, která byla takto proměněna v tom pseudoduchu. A když prožití naší duševnosti je úplně závislé na stálém vstupu a projekci idejí ze svého ducha, stává se závislou na vstupech a projekcích zkreslených a falešných idejí tohoto pseudoducha.

Z těch zkreslených a falešných idejí je vybudována nová pseudoduševnost či pseudoduše, která postupně zapouzdřuje a odřezává náš přístup k pravé, čistě pozitivní duševnosti či duši. Pseudoduch a pseudoduševnost postupně, krůček za krůčkem, úplně převládnu a nahradí pravou realitu života falešnou nebo zkreslenou.

Kvůli tomu faktu, že všechen přímý přístup k našemu pravému duchu a k naší pravé duši je nyní zapouzdřený a uzavřený, mimovolně začínáme považovat našeho pseudoducha za pravého ducha, naši pseudoduševnost za pravou duševnost, a pseudorealitu jimi vytvářenou za jedinou pravou realitu.

Takže jsme chyceni do pastí v tomto začarovaném kruhu negativity, který nás nekrmí ničím jiným než bídou a problémy. Tato situace dává vznik všem našim duchovním, duševním a fyzickým problémům, chorobám a nemocem. Teď je však považujeme za nevyhnutelný a nutný stav záležitostí.

Když nám není dostupná žádná náležitá a správná informace od našeho pseudoducha a pseudoduše, nemáme jinou možnost než, takřikajíc, hledat léky na naše problémy někde jinde. Bez vlastnění jakéhokoliv přímého přístupu k našemu pravému duchu a pravé duši (znalost, jak komunikovat s naším duchem a duší byla potlačena tím pseudoduchem a pseudoduší), obrátili jsme se k vnějšku, pryč od nás samých, kde jsme se zoufale snažili najít východisko z našich pozemských těžkostí. Avšak, jelikož jsme se snažili získat něco z toho něčeho, nikdy jsme nemohli dostat z toho něčeho žádnou použitelnou informaci, protože toto něco – negativní stav – chce, aby všechno bylo právě takové, jaké je. Jak to již zdůraznil Ježíš Kristus, je to jako snažit se vyhnat Satana mocí Satana. Není divu, že to nikdy nefunguje, a my končíme zklamání a odrazení, myslíc si, že takhle to má být.

5. Jak bylo uvedeno výše, funkce našeho pravého ducha a pravé duše je v současnosti omezena na udržování životního podpůrného systému v nás. K velké trpkosti negativních sil, ten duch a jeho duševnost či duše, nemohou být z nás nikdy úplně odstraněny a vypuzeny. Kdyby bylo možné toho dosáhnout, všechny znaky života by přestaly okamžitě fungovat. V tomto případě bychom zahynuli. Proto, je úplně nemožné nahradit pravého ducha pseudoduchem a pravou mentalitu či duši pseudoduševností či pseudoduší.

Avšak, během tohoto tajemného genetického inženýrství a manipulace, v procesu restrukturalizace lidské fyzické formy a jejího mozku, pseudotvůrcům se podařilo, bez nebezpečí zastavení života, omezit funkci našeho pravého ducha a pravé duševnosti na přibližně 5 procent jejich kapacity. Mít méně než pět procent by znamenalo buď smrt, nebo redukci lidských tvorů na úroveň živořících zvířat, která nemají žádné sebepojetí či sebeuvědomění, to jest, že nemají ponětí "já jsem". Ponechat víc než pět procent by ohrozilo náležitou plnou aktivaci negativního stavu. Stále by zůstávalo příliš mnoho pozitivního vlivu na náš život. Avšak, napříč té skutečnosti, že pouze pět procent našeho pravého ducha a naší pravé duše či duševnosti je funkčních a devadesát pět procent je z pseudoducha a pseudoduševnosti, některé ryzí a pravdivé ideje tu a tam proniknou. Přijdou k nám neočekávaně ve formě snů, představ, myšlenek, idejí, intuic, neočekávaných událostí, paměťových stop a podobných stavů. Velmi často přicházejí v maskované formě nebo skrze symbolismus, aby se vyhnuly objevení neustále bdělým pseudoduchem a pseudoduší. Většina z nás neví, co si s nimi počít, nebo jak je interpretovat, nebo jaký je jejich význam. Z tohoto důvodu máme naneštěstí sklon přehlížet tyto ryzí ideje, nebo je odmítat a věnovat jim malou pozornost. Máme tendence je přehlížet buď jako nemající žádnou hodnotu, nebo jako produkty nějakého šílenství. Toto je roztrubovaná propaganda našeho pseudoducha a pseudoduše, které nechtějí, abychom poznali pravdu o nás samých, o našem pozemském životě a jeho duchovnosti a duševnosti, nebo o jeho duchovních a duševních aspektech. Takže skončíme tím, že zapomeneme na tyto zkušenosti, dokud nedojde k dalšímu průniku.

Tato tajemná nastávání ryzí a pravdivé ideje, která pronikají od našeho pravého ducha a naší pravé duše, jsou nutná, aby nám připomínala naši pravou přirozenost a původ.

6. Výše uvedená situace, ve které žijeme na této Zemi a ve všech jiných oblastech Zóny Vymístění, může být považována za nepřirozený, nepravý a umělý život, který byl udělán tak, aby se našim geneticky změněným smyslovým orgánům a vnímání jevil jako pravý život, skutečný život a jediný možný život.

Kvůli tomu, všechna duševnost, která je nám dostupná v té formě, v které ji známe a prožíváme, nás umísťuje do vnucené pozice zaměření vši naší pozornosti, nebo tolik z ní, kolik je jen možné, do nesprávného směru pryč od našeho pravého ducha a pravé duše k vnějšku a k pseudoduchu a pseudoduši. Všechno v nás bylo zkonstruováno takovým způsobem, aby byl dosažen přesně tento cíl. Naneštěstí pro nás, tato pseudoduševnost udržuje všechny naše zájmy, touhy, očekávání, přání, přitažlivosti a náklonnosti na něčem, co je nejméně hodnotné, nejméně důležité a nejméně zdravé a normální, tudíž na přechodných, pozemských, materiálních, smyslových, tělesných, světských a podobných věcech. Udržuje všechen náš zájem v našem vnějším prostředí a podporuje a napájí náš nezájem o naše vnitřní a interní prostředí. Tato situace může být považována za další mocný zdroj našich problémů, béd, utrpení a neštěstí.

7. Kvůli výše popsanému uspořádání ohledně našeho vlastního pravého ducha a naší vlastní pravé duševnosti je zřejmé, že jsme stále napájeni nesprávnou informací všemi modalitami a nástroji našeho duševního vnímání. Takže to, co si myslíme, co cítíme, co vnímáme, co vidíme, nebo co slyšíme, není ve většině případů tím, čím se zdá, že je.

Existuje stále nesprávné vnímání pravé reality, takové, jaká skutečně je. Z tohoto důvodu, a toto je nejdůležitější Uvědomění, naše vlastní vnímání nás samotných, způsob, jakým se pocítujeme, způsob, jakým se slyšíme nebo vidíme, čili naše sebepojetí, sebevnímání, sebechápání a sebedředstava jsou vcelku nesprávné nebo úplně zkreslené. Nevíme, kdo vlastně jsme, jací jsme, proč jsme tu nebo jaká je pravá realita našeho bytí a existence. Nejenže nemáme toto nejdůležitější poznání, ale dokonce ani o něj nemáme zájem. Mnohým z nás na něm nezáleží.

Výsledkem takovéhoho devastujícího postoje je úplné Odmítnutí čehokoliv náležitého, zdravého a toho, co je pro nás skutečně prospěšné. Namísto toho si volíme pravý opak, to, co je pro nás nejméně zdravé a nejméně prospěšné. Tento stav byl dosažen jako výsledek této rozsáhlé tajemné genetické změny, která nás udělala takovými, aby se negativní stav mohl stát dominantním faktem v našem životě.

8. Struktura naší současné duševnosti je taková, že nás nutí, abychom byli poblázněni, zaujatí a přitahováni různými pojmy, ideami, filozofiemi, náboženstvími, systémy, skupinami, kulty, praktikami, teoriemi, terapiemi, drogami a podobnými angažovanostmi a praktikami, které jsou obyčejně buď úplně falešné, nebo obsahují velká zkreslení. Obyčejně vyvolávají příznivé naladění v našem pseudoduchu a v naší pseudoduševnosti, které nás nutí věřit v jejich platnost a pravdivost. Naneštěstí jen podporují naše nesprávné nebo zkreslené vnímání a přijetí reality, naše falešné, nebo zkreslené sebepojetí, sebedředstavu, sebechápání a naše nenáležité chápání, naplnění a praktikování našeho pozemského života a jeho duchovních a duševních aspektů.

Je jen samozřejmé, že když náš pravý duch a naše pravá duše či duševnost jsou zapouzdřeny pancéřovaným falešným duchem a falešnou duševností či duší, a když působí pouze v rámci pěti procent své kapacity, potom jakékoliv ideje, pojmy, filozofie, náboženství, systémy, kulty, praktiky nebo cokoli, co objevujeme na této Zemi, jsou přímým produktem našeho pseudoducha a naší pseudoduše. Takže je v nich možno najít velmi málo pravdy a reality. Obyčejně jsou vytvořeny jen pro jediný účel, pokračovat v současném zavádění a v nevhodném, neefektivním a

neproduktivním chápání a naplňování našeho pozemského života a jeho duchovních a duševních aspektů.

9. Většina současných aktivit našeho pozemského života je velmi vzdálená od nalezení náležitého způsobu praktikování našeho duševního života. Nikdo neví, nebo se dokonce ani nesnaží poznat, jaká je pravá duševnost a jak by se měla vyjadřovat a projevovat. Spíme, jíme, pijeme, pracujeme, hrajeme si, sledujeme televizi, čteme, děláme to či ono, ale málo z toho, co děláme, má nějakou souvislost s nacházením pravého pochopení nebo naplnění našeho pozemského života a jeho duchovních a duševních aspektů. Tyto aktivity považujeme za pravé vyjádření našeho ducha a naší duše. Takže je považujeme za naši pravou duševnost. Avšak, mají málo nebo nic společného s tím, co pravý život a jeho duchovní a duševní aspekty vlastně jsou. Tyto aktivity jsou vedlejším produktem našeho života a našeho ducha a naší duše, a ne naším pravým životem.

Ale takovéto je uspořádání našeho pseudoducha a naší pseudoduševnosti – že považujeme vedlejší produkty života nebo pseudoživota za reálný život a reálný život je považován za neexistující. Takto je nadobro zajištěno pokračování bytí a existence negativního stavu a všech jeho béd, ukrutností a ohavností.

Abychom náležitě pochopili a využili naši pravou, ryzí duševnost či duši a žili zdravý duševní život na této Zemi, radí se nám, abychom získali náležité nekontaminované poznání o našem pozemském životě a o tom, jak chápat a praktikovat tento život. Musíme seriózně zvážit to, co bylo o naší duševnosti či duševním životě řečeno ve výše uvedených devíti bodech. Abychom to udělali efektivně, doporučuje se nám vykonávat určitá duševní cvičení.

DUŠEVNÍ CVIČENÍ

1. Projděte si prvních pět kroků, uvedených v předešlé kapitole, doplňte k nim, že se chcete dozvědět pravdu také o vašem duševním životě, abyste mohli začít praktikovat, co je náležité a správné z hlediska vaší pravé duše nebo duševnosti.

2. Důkladně prověřte svůj způsob myšlení, cítění, chtění, své touhy, očekávání, přání, chování, skutky, vztahy, úmysly a motivace. Přemýšlejte o svém myšlení. Cíťte své pocity. Věnujte pozornost svým tužbám a vůli. Důkladně prozkoumejte své úmysly a motivace a podívejte se, jaký je jejich obsah. Objevte, kolik negativity nebo kolik negativních myšlenek a pocitů v sobě nosíte, kterým jste dovolili, aby zamořili, otrávilí a kontaminovali váš život. Pokračujte důkladnou purifikací a očištěním od všech negativních, zlých, škodlivých, zraňujících a ubližujících myšlenek, pocitů, emocí, tužeb, úmyslů a motivací. Nedovolte, aby ve vás zůstalo cokoli takové povahy. Představte si bílé zářivé světlo, přicházející od Nejvyššího, jak vámi proniká a odnáší všechnu tu černotu a temnotu těch škodlivých stavů vaší pseudoduševnosti.

3. Meditujte o výše uvedených devíti bodech a poproste Nejvyššího, aby vám poskytl správné chápání toho, co je vám oznamováno. Poproste Nejvyššího, aby vám ukázal způsob, jak odstranit vliv vašeho pseudoducha a vaší pseudoduševnosti.

4. Poproste Nejvyššího, aby vám pomohl dostat se do kontaktu s vaším pravým duchem a pravou duševností a aby vám ukázal, jak obejít a vyhnout se tomu, abyste se zamotali a aby vás blokoval pseudoduch a pseudoduševnost či pseudoduše.

5. Poproste Nejvyššího, aby vám zjevil, co je nesprávné v tom, jak chápete a žijete váš duševní život, jaké máte duševní a emocionální problémy, jak by je bylo možné odstranit a jakým druhem duševních postojů a stavů byste je měli nahradit.

6. Poproste Nejvyššího, aby vás představil vašemu pravému duchu a vaší pravé duši a pravé duševnosti a poproste, aby vám poskytly hluboký zážitek, jaké to je být svým pravým duchem a svou pravou duší bez vnucení uměle zavedeného pseudoducha a pseudoduše, se kterými jste se doposud ztotožňovali.

7. Poproste svého pravého ducha a svou pravou duševnost o milosrdenství a odpuštění, že jste je tak dlouho zanedbávali a poproste, aby byl opět navázán přímý kontakt a správné proudění mezi nimi a vaší vědomou myslí, abyste mohli všechno vyvozovat z pozice svého pravého ducha a pravé duše, namísto ze svého pseudoducha a pseudoduše.

8. Poproste Nejvyššího, aby postupně, vaším vlastním tempem, odstranil všechno týkající se vašeho specifického pseudoducha a pseudoduše a aby vás naučil, jak žít produktivním a naplňujícím životem k vaší i ke spokojenosti Nejvyššího. Naslouchejte důkladně tomu, co přijde a uspořádejte si svůj život takovým způsobem, abyste víc a víc umožňovali, aby se manifestovala, projevovala, uskutečňovala a vynořovala vaše pravá pozitivní duševnost.

9. Když skončíte, poděkujte Nejvyššímu a všem zaangażovaným za jejich pomoc a dejte si závazek, že budete takováto duševní cvičení vykonávat každodenně.

Ještě jednou, je nutné uvědomit si, jak je důležité neustále modifikovat tato cvičení, abyste se vyhnuli prázdným návykům, zritualizování a zautomatizování si těchto cvičení.

Z toho důvodu během vašich duchovních a duševních cvičení poproste Nejvyššího a svého pravého ducha nebo Vnitřní Mysl, aby vám dali nebo zjevíli, jaký druh změn je třeba vykonat a jak by měla být vaše cvičení strukturována a realizována. Ty rady dodržujte.

Jak vidíte, záměrně jsem se vyhnul poskytnutí jakýchkoliv konkrétních příkladů takových cvičení. Jsou načrtnuta jen ve všeobecných termínech, aby nám vytyčila směr, jakým se ubírat. Důvodem tohoto je, že každého případ a situace jsou neodmyslitelně jiné a jedinečné. Nemůžeme se řídit příklady jiných lidí. Je naší zodpovědností zjistit ze svého nitra, jaké duchovní, duševní či jakákoliv jiná cvičení jsou nejúčinnější a nejvhodnější pro nás osobně. Žádné dva případy nejsou stejné. Proto bych vám tím, že bych byl specifictější ohledně těchto cvičení, než jsem byl výše a než budu v následujících návrzích, neudělal vůbec laskavost.